

Sygn. akt II Cz 784/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy** w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Irena Dobosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa **J. W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Nakle n. Notecią z dnia 18 lipca 2014r. sygn. akt V C 367/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 784/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny w Nakle nad Notecią, w sprawie z powództwa J. W. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę, oddalił wniosek powódki o zwolnienie jej od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu Sąd podał, że w pozwie powódka domagała się także zwolnienia od kosztów sądowych, albowiem nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania. Podkreśliła, że jej sytuacja majątkowo-bytowa jest trudna. Wraz z mężem otrzymują rocznie 48.000 zł dopłat do gospodarstwa (...), 8.600 zł ekwiwalentu zalesieniowego oraz osiągają dochód z gospodarstwa (...) około 50.000 zł rocznie.

Na wstępie swoich rozważań Sąd zwrócił uwagę na treść art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r./Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz.594/., po czym wskazał, że powódka wraz z mężem osiąga stosunkowo wysokie dochody, które umożliwiają jej poniesienie kosztów sądowych w sprawie w całości. Sąd zaznaczył, że orzekając o zwolnieniu od kosztów sądowych bada aktualną sytuację materialną strony niezależnie od tego z jakich źródeł pochodzą oszczędności i na co strona chciałaby je przeznaczyć w przyszłości. Nadto powódka nosząc się z zamiarem wniesienia sprawy o zapłatę powinna poczynić oszczędności w swoich wydatkach na poczet kosztów tego postępowania.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie złożonego wniosku. W uzasadnieniu podała, że aktualnie wraz z mężem utraciła dochód z gospodarstwa (...), albowiem w dniu 5 sierpnia 2014 r. na mocy umowy darowizny przekazali je synowi. Wskazała, że aktualnie pobiera rentę (...) w kwocie

330,22 zł miesięcznie, natomiast jej mąż z tego tytułu otrzymuje miesięcznie 659,40 zł, co daje zaledwie 494,81 zł na jednego członka rodziny. Ponadto stwierdziła, że ponosi łączne wydatki w kwocie 3.970 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

1

Zażalenie nie jest zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zasadą w procesie jest ponoszenie przez stronę kosztów sądowych, w tym opłat. Natomiast instytucja zwolnienia od ich ponoszenia ma charakter wyjątkowy i stanowi w istocie pomoc państwa dla osób najuboższych, które bez drastycznego ograniczenia bieżących kosztów związanych z ich egzystencją nie są w stanie ponieść kosztów sądowych. Ubiegający się o taką pomoc winien w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych nie służy bowiem utrzymaniu dotychczasowego poziomu życia, skoro granicą określoną w art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych jest utrzymanie konieczne wnioskującego i jego rodziny, lecz ma uczynić realną drogę sądową na skutek indywidualizacji opłaty sądowej (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20.02.2013 r., IACz 124/13, LEX nr 1344096).

Na obecnym etapie postępowania po stronie powódki został wygenerowany koszt sądowy w wysokości 1.300 zł tytułem opłaty od pozwu (opłata stosunkowa - 5 % z 26.000 zł). W ocenie Sądu Okręgowego powyższa kwota nie stanowi bariery, której uczestniczka nie może pokonać bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i męża.

Przede wszystkim wskazać należy, że podane przez nią nowe okoliczności co do stanu majątkowego i finansowego nie mogą skutkować odmienną oceną jej możliwości uiszczenia kosztów sądowych w sprawie od tej poczynionej przez Sąd Rejonowy. Istotnie, powódka wraz z mężem darowała synowi gospodarstwo (...) w zamian uzyskując rentę (...), jednakże jak wynika z decyzji o ich przyznaniu, które zostały załączone do zażalenia^ zarówno ona jak i jej mąż nie zaprzestali całkowicie prowadzenia działalności (...) /k.36-37/. Stąd wysokość otrzymywanych rent kształtuje się na poziomie 346,22 zł - jeżeli chodzi o powódkę i 659,40 zł - jeżeli chodzi o jej męża. Z powyższego uprawniony jest wniosek, że nie są to obecnie ich jedyne dochody, tak jak zostało to przedstawione w zażaleniu. Niezaprzestanie działalności (...) oznacza, że partycypują oni nadal w dochodach z darowanego gospodarstwa (...), których wysokość została określona w oświadczeniu załączonym do pozwu. Tym samym nie mogła ulec zmianie konkluzja Sądu pierwszej instancji, że sytuacji majątkowa powódki kształtuje się dobrze, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że może ona uiszczyć w sprawie obciążające ją koszty sądowe bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie oraz męża.

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy wskazuje, że powódka jako inicjatorka procesu powinna mieć świadomość tego, że wystąpienie z przedmiotowym pozwem o zapłatę

2

wiąże się z kosztami, dlatego też przed podjęciem tego kroku powinna poczynić niezbędne oszczędności na cel przyszłego postępowania, do czego ma możliwości, a nie liczyć wyłącznie na pomoc Państwa w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.